

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, 21. november 2011

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerhed ved offshore olie og gas prospekterings-, efterforsknings- og produktionsaktiviteter.

COM(2011) 688 Final (foreligger kun på engelsk).

Forslaget er også oversendt til Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg.

Nyt notat

1. Resumé

På baggrund af bl. a. ulykken på boreplatformen "Deepwater Horizon" i Den Mexicanske Golf, hvor 11 personer omkom og der skete en omfattende olieforurening af havet og kysterne, Montara hændelsen i Australien i august 2009, hvor der skete forurening af havet, samt to hændelser i Nordsøen (Gullfaks C i maj 2010 og Gannet F i 2011), der havde potentiale for en større ulykke, har Kommissionen udsendt forslag til forordning om sikkerhed ved offshore olie- og gasaktiviteter. Forslaget til forordning supplerer eksisterende EU-lovgivning. Forslaget har baggrund i en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 10. oktober 2010: "Facing the challenge of the safety of offshore oil and gas activities". I forslaget foreslås en række initiativer på EU-niveau til at reducere risikoen for større ulykker offshore og forbedre forureningsberedskabet samt om selskabernes miljøansvar. Endvidere indeholder forslaget krav til en national kompetent myndighed, herunder dens organisering og uafhængighed af den myndighed, som udsteder koncessioner og opkræver gebyrer m.v. Endelig indeholder forslaget krav om offentlig deltagelse i forbindelse med behandling af ansøgninger om koncessioner offshore svarende til, hvad der er gældende på miljøområdet. Forslaget vil medføre en række ændringer af den danske lovgivning om sikkerhed og miljø i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Forslaget kan have statsfinansielle konsekvenser til etablering af den nationale kompetente myndighed, til udførelse af nye opgaver, der forventes pålagt myndigheden i forordningen samt til det lovgivningsarbejde, der forventes at blive en konsekvens af forordningen. Kommissionens meddelelse har været behandlet på et arbejdsgruppemøde i rådsregi og Rådet har den 3. december 2010 vedtaget et sæt rådskonklusioner, der er overvejende positive overfor skitseforslagene i meddelelsen. Formandskabet lægger op til en præsentation af forslaget til lovgivning på energirådsmødet den 24. november 2011.

2. Baggrund

Forslaget til lovgivning er fremsat på baggrund af en række nylige større ulykker ved offshore boreoperationer (boreplatformen "Deepwater Horizon" i Den Mexicanske Golf, hvor 11 personer omkom og der skete en omfattende olieforurening af havet og kysterne, Montara hændelsen i Australien i august 2009, hvor der skete forurening af havet, og Usumacinta i Mexico i 2007, hvor 22 omkom), samt to hændelser i Nordsøen (Gullfaks C i maj 2010 og Gannet F i 2011), der begge havde potentiale for en større ulykke.

Kommissionen udsendte på baggrund af Deepwater Horizon ulykken i april 2010 den 10. oktober 2010 en meddelelse: "Facing the challenge of the safety of offshore oil and gas activities". Heri foreslås en række initiativer på EU-niveau til at forbedre sikkerhedsniveauet og forureningsberedskabet samt om selskabernes ansvar. Initiativerne omfatter både forslag til EU-lovgivning og en række administrative tiltag. Nogle af initiativerne er ændringer af produktsikkerhedsdirektiverne (maskindirektivet, trykudstyrskravet og ATEX-direktivet) til også at omfatte udstyr på mobile boreplatforme og brøndkontroludstyr generelt.

Rådet har den 3. december 2010 vedtaget rådskonklusioner, der er overvejende positive overfor skitseforslagene i meddelelsen.

Endvidere har Europa-Parlamentet vedtaget resolutioner vedr. offshoresikkerhed den 10. oktober 2010 og den 13. september 2011.

Efterfølgende er der udsendt en række rapporter fra de amerikanske myndigheder, de involverede selskaber og de britiske og norske sikkerhedsmyndigheder, som redegør for mulige årsager til ulykken.

Endvidere er der afholdt en række møder mellem Kommissionen med Nordsølandene som medvært og de øvrige medlemsstater, der har offshore olie- og gasaktiviteter, herunder Danmark.

Forslaget til lovgivning er i form af en forordning med hjemmel i artikel 192 og 194 i Traktaten om EU's Funktionsmåde (TEUF) og tager udgangspunkt i meddelelsen, rådskonklusionerne, parlamentsresolutionerne, konklusioner og anbefalinger i de udsendte rapporter samt ikke mindst de ovennævnte møder mellem Kommissionen og offshorelandene. Dog er initiativerne vedrørende ændring af produktsikkerhedsdirektiverne ikke medtaget i forslaget, idet arbejdet hermed antages at finde sted i den del af Kommissionen, der har ansvaret for disse initiativer (DG Enterprise).

Forslaget forventes at skulle behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget indeholder nogle bilag, der uddyber en række af forordningens artikler. Der foreslås en procedure, hvorved bilagene løbende opdateres af Kommissionen ved delegerede akter og i samarbejde med medlemsstaterne.

Kommissionen forventes at præsentere forslaget på rådsmødet den 24. november 2011. Den videre behandling forventes at ske under det danske formandskab i første halvår 2012 og muligvis under det cypriotiske formandskab i andet halvår 2012.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget til forordning er at reducere risikoen for større ulykker ved offshore olie- og gasaktiviteter i EU og at begrænse konsekvenserne, hvis en sådan ulykke alligevel finder sted.

Forslaget pålægger operatørerne en række tiltag til imødegåelse af større ulykker ved offshore olie- og gasoperationer, samt etablering af et beredskab til håndtering af konsekvenserne, hvis ulykken alligevel er sket. Tiltagene omfatter bl.a. anvendelse af uafhængig tredjepartsvurdering af nærmere angivne sikkerhedsmæssige forhold. Endvidere stilles der krav om miljøansvar og samtykkeprocedurer. Der stilles også krav om en national kompetent myndighed til udførelse af opgaver i henhold til forslaget. Den kompetente myndighed skal være uafhængig af de

myndigheder, der udsteder koncessioner og opkræver gebyrer m.v. for at undgå eventuelle interessekonflikter.

Forslaget indeholder ikke bestemmelser, der ændrer produktsikkerhedsdirektiverne til at omfatte mobile boreplatforme og brøndkontroludstyr, som det var nævnt i meddelelsen af 10. oktober 2010. Kommissionen forventes i stedet at igangsætte udarbejdelse af sådanne ændringer med tilhørende harmoniserede standarder efter de sædvanlige procedurer herfor.

Det er Kommissionens hensigt at oprette et EU Offshore Myndighedsudvalg, der skal rådgive Kommissionen. Udvalget skal bestå af repræsentanter fra medlemslandenes offshoremyndigheder, og vil blive oprettet ved en særskilt kommissionesbeslutning.

Derudover er der krav om de nationale myndigheders indrapportering til Kommissionen om ulykker og andre hændelser og anden deling af information.

Endvidere stilles der krav om transparens i form af offentliggørelse af forskellig form for information, som nærmere bestemmes ved delegerede akter til Kommissionen.

Endelig er der krav om en offentlig deltagelse i procedurerne for tildeling af koncessioner offshore. Retningslinjerne herfor er de samme som gælder for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet.

Der tillægges beføjelser til Kommissionen i form af delegerede retsakter til at opdatere bilag til forordningen i takt med den tekniske udvikling. Disse forventes udstedt efter en høring af medlemsstaternes eksperter via EU Offshore Myndighedsudvalget.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om den kommende lovgivning. Europa-Parlamentet forventes at blive medlovgiver og udvalget vedrørende industri, forskning og energi, ITRE (Industry, Research and Energy), forventes at skulle behandle forslaget. Øvrige udvalg såsom ENVI (Environment, Public Health and Food Safety), EMPL (Employment, Social Affairs and Inclusion) og JURI (Legal Affairs) må også forventes at have betydelig interesse i forslaget. Det vides endnu ikke, hvornår forslaget vil blive sat på udvalgenes dagsorden.

5. Nærhedsprincippet

For så vidt angår forholdet til nærhedsprincippet, begrundet Kommissionen lovgivning på EU-niveau med bl.a. at offshoreindustrien opererer på tværs af landegrænser, at lovgivningen i de forskellige medlemsstater er på forskelligt niveau og så forskellige, at sammenligning af selskabernes præstationer og deling af information er vanskelig og fortsat vil være det, samt at den nationale udvikling ikke vil være tilstrækkelig til at mindske den ikke uvæsentlige sandsynlighed for og konsekvenserne af en større ulykke i EU. Endelig anfører Kommissionen at handling alene fra medlemsstaternes side vil være utilstrækkeligt til at opnå tilstrækkelig beskyttelse (herunder forureningsansvar) af miljøet og opfylde forpligtelser i henhold til havstrategidirektivet.

Regeringen lægger vægt på, at de forskellige foranstaltninger, der foreslås i forslaget, er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, men det kan ikke vurderes, om dette er tilfældet, før forslaget er vurderet nærmere.

6. Gældende dansk ret

Danmark har gennemført følgende direktiver på offshoreområdet:

- Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.
- Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borerelaterede udvindingindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.
- Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EØS-relevant tekst).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser.
- Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle.

Direktiverne er gennemført ved

- lov om anvendelse af Danmarks undergrund (lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007 med senere ændringer) med tilhørende bekendtgørelser,
- lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov) (lov nr. 1424 af 21. december 2005 med senere ændringer) med 34 tilhørende bekendtgørelser, samt
- lov om beskyttelse af havmiljøet (lovbekendtgørelse nr. 929 af 24. september 2009 med senere ændringer) med tilhørende bekendtgørelser.

7. Konsekvenser

Forslaget kan have betydelig indvirkning på den danske myndighedsstruktur. I Danmark er tilsynet med sikkerhed og sundhed forankret i en særlig enhed i Energistyrelsen adskilt organisatorisk og indholdsmæssigt fra den enhed, der foretager indstilling om tildeling af koncessioner til ministeren, fører tilsyn med olie/gasressourcer og opkræver gebyrer m.v. Disse to enheder refererer til samme direktion og minister. Forhold vedrørende udledning til havet og oliespilberedskab varetages af

Miljøstyrelsen, mens administration af vurderinger af virkninger på miljøet (VVM) i forbindelse med udbygningsgodkendelser og borerer varetages af Energistyrelsen i samarbejde med Miljøstyrelsen. Principielle sikkerheds- og sundhedsmæssige spørgsmål, de overordnede linjer for forståelsen af sikkerheds- og sundhedslovgivningen offshore, samt udarbejdelsen af regler og vejledninger på området varetages endvidere i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og andre myndigheder på offshoreområdet, herunder Miljøstyrelsen, i Offshoresikkerhedsrådet.

Lovmæssige konsekvenser.

Gennemføres Kommissionens forslag til EU-regulering i form af en forordning vil det nødvendiggøre ændringer af lovgivningen, der er nævnt i afsnit 6. Selvom dansk lovgivning indholdsmæssigt allerede i dag lever op til forordningens krav, vil det på grund af, at en forordning er direkte gældende, være nødvendigt at tilpasse lovgivningen til forordningen. Denne tilpasning vil formentlig være omfattende, idet det vil kræve ændring af tre love og mere end 34 bekendtgørelser, herunder skal bestemmelser i lovgivningen vedrørende forordningens indhold ophæves.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets artikel 8 og 19 og det tilhørende Annex III indeholder regler om oprettelse og organisering af en national kompetent myndighed, samt dennes opgaver i forhold til forordningen og krav om tilstrækkelige ressourcer. Sådan som forordningsforslaget er udformet, svarer det overordnet set til den danske lovgivning. Den nationale kompetente myndighed vil derfor i store træk skulle udføre de opgaver, som i dag primært varetages af Energistyrelsens offshoresikkerhedsenhed (og for så vidt angår oliespildsberedskab af Miljøstyrelsen). Forslaget kan dog have statsfinansielle konsekvenser, da der kan være omkostninger forbundet med etablering af sikkerhedsdelen af den nationale kompetente myndighed. Der vil være behov for en nærmere vurdering af de statsfinansielle konsekvenser, når forhandlingerne af Kommissionens forslag er kommet i gang.

Forslaget forventes ikke at medføre samfundsøkonomiske konsekvenser.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser for offshoreindustrien, idet de forventede administrative byrder i forslaget overordnet set svarer til den nugældende nationale lovgivning.

Beskyttelsesniveauet

Forslaget forventes ikke at ændre beskyttelsesniveauet for sikkerhed og miljø i Danmark, idet eksisterende dansk national lovgivning allerede indeholder samme beskyttelsesniveau. I EU som helhed forventes forslaget at øge beskyttelsesniveauet for sikkerhed og miljø i form af en reduktion af sandsynligheden for større ulykker ifølge Kommissionens udmeldinger.

8. Høring

Forslaget er sendt i offentlig høring den 1. november 2011 med frist den 15. november 2011.

Sagen blev desuden behandlet i Klima- og Energipolitisk Specialudvalg den 3. november 2011. Følgende bemærkninger blev fremført her:

Greenpeace gav udtryk for, at samlenotatet kunne forstås sådan, at der i Kommissionens forslag ikke blev stillet spørgsmålstejn ved sikkerheden i Nordsøen. Greenpeace savnede en henvisning til Gullfaks C hændelsen i 2010 og gav dermed udtryk for, at sikkerheden i Nordsøregionen er langt fra tilfredsstillende, og vi skal passe på med ikke at være for selvtilfredse. Derudover påpegede de en interesse i at sikre mest mulig transparens omkring bl.a. beredskabsplaner. Energistyrelsen

oplyste, at der i forklaringsteksten til forordningsforslaget også er refereret til Gullfaks C samt endnu en hændelse i 2011, hvilket nu er reflekteret i samlenotatet.

Danish Operators understregede som reaktion på Greenpeaces kommentar, at der allerede er meget høj sikkerhed i Nordsøen, men at man selvfølgelig fra deres side også var villig til at bygge videre på denne. Danish Operators støttede det danske notat og gav udtryk for, at operatørerne altid er indstillet på den højeste mulige sikkerhed.

Danmarks Rederiforening var tilfredse med det danske notat. De udtrykte dog en vis bekymring for, om der på et senere tidspunkt ville komme et forordningskrav for 3. lande-operationer. Afslutningsvist var de tilfredse med punktet omkring de offentlige procedurer, så længe disse ikke forsinkede processerne unødigt.

Følgende bemærkninger blev givet som svar på den offentlige høring:

Danish Operators finder, at Kommissionens begrundelse for at foreslå en omfattende forordning på visse områder er upræcis og baseret på en række forudsætninger, som der antagelig kan stilles spørgsmålstegn ved.

Danish Operators er af den opfattelse, at en fælles lovgivning på EU-plan bør være i form af direktiver i stedet for en forordning, hvilket vil give mulighed for, at hvert af medlemslandene, i det omfang det er nødvendigt, kan tilpasse sin allerede meget effektive og omfattende nationale lovgivning.

Danish Operators udtrykker bekymring for, at forslaget kan have en negativ effekt på de sikkerhedsstandarder, der er opbygget gennem årene, og som er baseret på en funktionsrettet lovgivning og krav om kontinuert forbedring af sikkerheden. Overgangen fra at indføre EU-direktiver og national lovgivning i en forordning og dermed nødvendigheden af at ophæve næsten hele den nationale lovgivning vil svække den kompetence, der er opbygget hos de nationale myndigheder såvel som det arbejde, der udføres i trepartsarbejdssamarbejdet mellem industrien, arbejdstagere og myndigheder i Offshoresikkerhedsrådet.

Bilagene i forordningsforslaget efterlader et indtryk af en meget detaljeret regulering af præskriptiv karakter, hvilket, kombineret med delegationen til Kommissionen, reducerer værdien af den funktionsrettede lovgivning i Danmark.

Danish Operators mener endelig at miljøansvarsdirektivet ikke skal udvides udover territorialgrænsen. I stedet håndteres olieudslip i internationalt farvand bedst i et internationalt regi, som f.eks. Den Internationale Maritime Organisation, IMO.

DONG E&P udtaler, at sikkerhed har høj prioritet og at DONG E&P til stadighed ønsker at medvirke til at bidrage til forbedringer, både indenfor sikker drift og miljøforhold i olie- og gasindustrien. DONG E&P værdsætter EU's nuværende initiativ, men deler den øvrige olie- og gasindustri bekymring omkring form og indhold i forslaget til forordningen, som det tidligere bl.a. er fremført af OGP, Danish Operators og Danmarks Rederiforening. DONG E&P ønsker, at den danske model for lovgivningsarbejdet bibeholdes også i dette tilfælde.

DONG E&P foreslår derfor, at EU's initiativ udformes som et direktiv, der vil give mulighed for at bevare den danske model, samt bibeholde de gennemarbejdede lovgivning, som allerede er implementeret. I den sammenhæng giver DONG E&P udtryk for bekymring over, at der i forslaget

delegeres yderligere myndighed til EU-Kommissionen, hvilket kan underminere den danske model og dansk praksis uden at dette vil føre til en forbedring for sikkerhed og miljøforhold.

DONG E&P har konstateret, at forslaget forsøger at detailregulere en lang række områder, hvoraf størstedelen er på plads i den danske lovgivning. Dette medvirker til, at en del forhold er beskrevet upræcist, eller i direkte modsætning til de nuværende regler uden at det synes at medvirke til forbedring af sikkerheds- og miljøforholdene. DONG E&P forudser et stort og tidskrævende arbejde for at få dette på plads, hvis EU ønsker at bibeholde det præskriptive format og kan derfor også af disse grunde ikke anbefale denne fremgangsmåde.

DONG E&P finder, at den verifikation, som foreslås i forslaget at skulle udføres af en tredjepart, kan foregå indenfor den enkelte operatørs organisation, hvis det i organisationen sikres, at verifikationen er uafhængig af den øvrige operation.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) har på vegne af en række rådgivende ingeniørfirmaer, hvoraf nogle arbejder i offshorebranchen, udtalt, at man som udgangspunkt ikke mener, set med danske øjne, at der er behov for en fælles EU lovgivning på området, specielt ikke med specifik udgangspunkt i ”Macondo” ulykken sidste år i Den Mexicanske Golf. Begrundelsen herfor er at de betingelser som førte til Macondo ulykken, såsom store vanddybder, er så ganske forskellige fra betingelserne i den danske Nordsø, og at områder nær Danmark, hvor der findes f.eks. store havdybder, er områder udenfor EU, bl.a. Nordatlanten, Norske Havet og Barentshavet.

FRI udtaler, at det, i stedet for at drage forhastede konklusioner på basis af enkeltulykker og implementere ny lovgivning, der adresserer specifikke ulykker, findes mere rigtigt at samle erfaringer fra store ulykker, såvel sikkerheds- og miljømæssigt, fra land og offshore ved revidering af eksisterende lovgivning for alle relevante industriområder.

FRI foretrækker, at man baserer reguleringen offshore på internationale standarder og at EU skal presse på for at få disse opdateret, så erfaringer og generelle konklusioner fra nyere ulykker implementeres. Med hensyn til lovgivning og anvendelse af accepterede standarder, ser man en klar tendens til, at lovgivning og standarder bliver mindre og mindre præskriptive og mere og mere ”funktionsbaserede” og rettede mod specifikke mindstemål for f.eks. sikkerhed og miljø. Dette princip synes ikke implementeret i forslaget.

På sigt finder FRI det fornuftigt at implementere en fælles europæisk sikkerhedstilsynsmyndighed og tilhørende fælles europæisk, harmoniseret ramme-lovgivning. Et sådant tiltag bør dog implementeres helt sammenhængende, og ikke på basis af enkelt-ulykker.

FRI finder, at hvis man alligevel ønsker at implementere forslaget, bør det overvejes om forslaget kan kortes kraftigt ned og gøre det til en ren rammelovgivning, samt om forordningen ikke burde kombineres med det eksisterende Seveso II direktiv omhandlende storulykker på landanlæg og f.eks. Borehulsdirektivet og om man kan lade andre direktiver udgå, således at regelværkerne ikke blot vokser og dermed bliver mere og mere uoverskuelige.

Man bør også overveje om det for olie- og gasaktiviteter er fornuftigt at skelne mellem on- og offshore, da mange operationer i forbindelse med olie og gas foregår onshore, men ganske kystnært. Med hensyn til virkninger på miljø er disse installationer imidlertid klart mere kritiske end de fleste egentlige offshore anlæg langt til havs. Ydermere ser man visse steder olie- og gasbrønde på land, som ligger i egentlig bymæssig bebyggelse, hvilket er kritisk såvel sikkerheds- som miljømæssigt.

FRI er af den opfattelse, at den i forslaget omtalte uafhængige 3. parts verifikation ikke kun bør fokusere på sikkerhedskritiske elementer, men mere bredt på elementer i processikkerheden.

FRI finder, at det virker vidtrækkende at forsøge at få EU-baserede firmaer til at arbejde i henhold til EU-lovgivning, når de opererer udenfor EU-området.

Vedrørende forslagets bestemmelser om transparens mener FRI, at man bør overveje kravene om transparens for så vidt angår beredskabsplaner i forbindelse med terror mod offshoreanlæg. Generelt bør det være så få personer som muligt, der har kendskab til sådanne forholdsregler, såvel på operatørside som på myndighedsside.

Vedrørende forslagets bestemmelser om efterforskning af store ulykker finder FRI, at det er væsentligt, at efterforskning af store ulykker omfatter svigt på alle niveauer helt fra det lokale niveau, hos eventuelt verificerende tredje part, hos myndigheder, det politiske system og på overordnet samfundsniveau.

Greenpeace anerkender, at hensigten med forordningen er prisværdig, men desværre er forslaget i dets nuværende form utilstrækkeligt og kun en skygge af, hvad der blev stillet i udsigt efter oliekatastrofen i den Mexicanske Golf.

Greenpeace understreger, at hvis EU og Danmarks målsætning om at begrænse den globale temperaturstigning til maksimalt to grader skal overholdes, er der ikke råd til en fortsat udvidelse af de globale fossile reserver. Hvis den allerede opdagede mængde fossile brændstoffer afbrændes, vil det resultere i en temperaturstigning på langt over de to grader. Den danske regering bør arbejde for, at dette kommer til udtryk i forordningen.

Greenpeace vil på det kraftigste anbefale, at den danske regering arbejder for at forordningen også kommer til at omfatte europæiske olie- og gasselskaber, der opererer i andre regioner. Sikkerhedskravene bør være ensartede for europæiske virksomheder overalt, hvor end de opererer. Greenpeace finder det beklageligt, at forordningen i den nuværende form tillader, at europæisk baserede olieselskaber fortsat foretager særligt risikable borer i ekstremt udsatte områder såsom Arktis.

Greenpeace konstaterer, at den statslige myndighed stadig ifølge forslaget skal fastholde det overordnede ansvar for at regulere olie- og gasplatforme uden overnationalt tilsyn eller kontrol. Forslaget fastslår endvidere, at uafhængigheden fra økonomiske interesser skal sikres. For vitterligt at sikre dette, vil Greenpeace kraftigt anbefale, at der i EU-regi etableres en myndighed, der skal kontrollere de nationale kontrolmyndigheder. Dette vil bidrage til, at nationaløkonomiske hensyn ikke tilsidesætter sikkerheden.

Greenpeace finder, at forslaget overser nødvendigheden af finansielle garantier, der skal sikre, at operatørerne har de økonomiske midler til at opfylde den fulde erstatningspligt, der vil blive indført med forordningen. Hvis ikke der stilles krav om en sådan garanti, vil der altid være en reel risiko for, at udgifterne i sidste ende skal betales af skatteyderne.

Greenpeace anbefaler på det kraftigste, at den danske regering arbejder for at krav om VVM-redegørelser med forordningen udvides til at blive obligatoriske for alle offshore olie- og gasaktiviteter og ikke som nu, hvor operatører kun er påkrævet at udarbejde en VVM-redegørelse, såfremt mængden af olie og gas overstiger en forud defineret daglig mængde. Selvom offshoreaktiviteterne ikke når produktionsgrænsen i VVM-direktivet, kan boringen stadig have signifikant miljøpåvirkning.

Greenpeace finder det vigtigt, at der sikres den bredest mulige adgang til informationer. Dette bør inkludere adgang til olieselskabets beredskabsplan, den uafhængige tredjepartsvurdering og den af selskabet stillede økonomiske garanti.

Endelig finder Greenpeace, at såfremt en konkret boring potentielt kan have negative, grænseoverskridende påvirkninger, bør det kræves at en høringsproces finder sted i alle potentielt berørte lande – og at disse initieres sideløbende med høringsprocessen i det medlemsland, hvor operationen skal finde sted.

Advokatrådet konstaterer, at forslaget stiller krav om, at hver enkelt medlemsstat etablerer en ”whistleblower”-ordning, som kan tage imod anonyme henvendelser vedrørende sikkerheds- eller miljørisici. Fordelene ved en sådan ordning er i sagens natur, at sådanne ordninger kan forhindre risici i at have uønskede konsekvenser. Ulemperne ved sådanne ordninger er omvendt den mangel på retssikkerhed en indrapporteret virksomhed vil kunne opleve som følge af de anonyme henvendelser. Advokatrådet har fremsendt forslag til en ordlyd, der kan indsættes i forslaget, således at virksomheder sikres mod at blive unødigt begrænset i deres virksomhed som følge af ubegrundede eller chikanøse rapporter til whistleblower-ordningen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Kommissionen lægger vægt på en forordning for at få en ensartet lovgivning i EU og for at kunne gennemføre lovgivningen hurtigt. Det forventes dog, at nogle medlemslande vil være imod en forordning, idet det, vil medføre omfattende ændringer af den nationale lovgivning. Disse lande vil sandsynligvis pege på et direktiv som et bedre instrument, idet implementeringen heraf vil kunne tilpasses eksisterende national lovgivning. Landene vil formentlig fremhæve, at argumentet for en forordning gående på, at lovgivningen kan indføres hurtigt, i praksis ikke vil have den ønskede effekt, idet tilpasningen af den nationale lovgivning i praksis vil have samme varighed som implementeringen af et direktiv. I den mellemliggende periode indtil lovgivningen er på plads, kan reguleringen af sikkerhed og miljø offshore medføre uklare forhold på grund af forskellene i forordningens begreber og den nationale lovgivning, f. eks. på områder som risikovurdering, sikkerheds- og sundhedsredegørelser og pligtsubjekter.

Det forventes også, at nogle medlemslande vil modsætte sig detaljerede regler om uafhængigheden af den nationale kompetente myndighed, idet forholdene i medlemslandene er meget forskellige og lovgivningen bør kunne tilpasses hertil.

Endelig forventes det, at nogle medlemslande vil modsætte sig de øvrige detailkrav, idet der i nogle medlemslande er en tradition for en målsættende lovgivning uden detailkrav.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Med henblik på fortsat at udnytte forekomsterne af olie og gas i EU i lyset af Montara og Macondo ulykkerne byder regeringen Kommissionens forslag til lovgivning med henblik på at opnå et øget niveau for offshore sikkerhed og miljøbeskyttelse i de europæiske farvande velkommen. Regeringen støttede Rådets vedtagelse af rådskonklusionerne om opfølgning på meddelelsen fra oktober 2010.

Regeringen har dog samme holdning som nogle af de øvrige medlemslande til valg af lovgivningsinstrument, således at et direktiv vil være en mere hensigtsmæssig form. Begrundelserne er de samme som forventes fra de øvrige medlemslande, jf. pkt. 9.

Regeringen er enig i, at målet er at sikre, at de højeste standarder anvendes i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i hele Europa, hvilket afspejles i det foreliggende forslag.

Regeringen hilser forslaget princip om, at operatørerne har ansvaret for at imødegå større ulykker og at forurenere betaler, velkommen. Dette svarer til gældende dansk lovgivning.

Endvidere hilses kravet om, at der ved tildeling af koncessioner tages hensyn til ansøgenes kapacitet til at kunne efterleve de myndighedskrav, der stilles til de konkrete aktiviteter i forbindelse med udnyttelsen af koncessionen, velkommen.

Endelig hilses kravene om en kvalificeret myndighed velkommen under forudsætning af, at organiseringen af myndighedernes funktion overlades til medlemsstaterne under hensyntagen til de nationale forhold, herunder at undgå unødvendige omkostninger for medlemsstaterne.

Regeringen støtter Kommissionens forventede initiativ til at revidere produktsikkerhedsdirektiverne efter de procedurer, der gælder for disse.

Regeringen støtter initiativer til at stimulere samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen med henblik på, at viden på nationalt og EU niveau kombineres for at opnå en styrket indsats for at imødegå større ulykker i EU.

Endvidere støtter regeringen, at EU samarbejder med internationale fora såsom International Regulators Forum (IRF), og at EU drager nytte af regionalt samarbejde mellem lande med offshoreaktiviteter, som f.eks North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF). Danmark er medlem af begge fora.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2010 har tidligere været forelagt Europaudvalget i forbindelse med Rådsmødet den 3. december 2010.